

Saigon Melancholy

Saigon melancholy, the curfew hour

The street hawkers silenced in darkness
The shoeshine boys all had vanished
The lottery peddlers, the beggars
Were they curled up some place cold?
The streets, the alleyways stood dead still
This afternoon, I heard you were gone
Saigon melancholy, tears of pain
Where was your resting place?
Binh Hung Hoa or some other crematorium?
No funeral, no mourners.
No loved ones bidding you goodbye
You returned to some lonely purgatory
Saigon melancholy, her gilded beauty lost
Saigon, the curfew hour
Saigon, incense-wafted silence

Saigon melancholy, the curfew hour

The Tao Dan Garden absent of pitter-patter happy feet
The parks longing for past visitors
Your silhouette lingered, unaware of the school exam season.
The promenade missed greeting travelers from afar
Nguyen Trai* empty in miasma of night
The streets were forlorn, empty
The car horn drew its last breath last night.

Saigon melancholy, the curfew hour

The afternoon rendezvous lacked heat and passion
A breeze brushed over the Bach Dang Pier,
Awaiting some ferry passenger
Where were you?
Stranded somewhere alone?
Saigon, I missed you with passion
Old friends, the familiar old haunts
The afternoons waiting for school's out at Gia Long
Her beauty conjured up untold misery.

Saigon melancholy, the curfew hour

The cathedral bells no longer holy
Notre Dame the century-old nexus of despair.
No more strolls with you after Mass,
The sun-drenched Sundays subsumed by your velvet eyes.
Street dust, cars, motorbikes, traffic lights.
Le Thanh Ton*, ungodly quiet
Ban Co, Tanh Dinh** gravely acknowledged night
Pham Ngu Lao*** mournful of new visitors
Duy Tan* drowned in desolation at dusk.

Sài Gòn Buồn

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Tiếng hàng rao tắt lịm trong đêm
Những em bé đánh giày không còn thấy
Người bán vé số, kẻ ăn xin,
Giờ co cụm nơi đâu?
Những con đường, ngõ hẻm lặng thinh!
Chiều nay được tin em mất!
Sài Gòn buồn nhỏ lệ thương đau
Xác em giờ ở mãi nơi đâu?
Binh Hung Hòa hay lò thiêu nào đó?
Không tang lễ, không người đưa tiễn!
Không họ hàng báo biệt hương linh
Em cô đơn về nơi vô định
Sài Gòn buồn, đánh mất phần hoa
Sài Gòn giờ giới nghiêm
Sài Gòn u tịch phảng phất trầm hương

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Vườn Tao Đàn vắng hẳn bước chân vui
Công viên buồn nhớ bóng ai qua
Dáng em ngồi chờ hững giữa mùa thi
Phố đi bộ chào quên người viễn khách
Nguyễn Trãi về trống vắng hơi đêm
Phố xá đìu hiu, trống trải
Tiếng còi xe như ngừng thở đêm qua

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Buổi chiều hẹn không còn nắng rực
Bến Bạch Đằng gió lộng theo sau
Hoài mong chờ người qua bến đò
Em đâu rồi!
Biền biệt nơi đâu?
Nhớ Sài Gòn, lòng giãng nhiều cảm xúc
Những bạn bè, hàng quán thân quen
Những trưa về đón đợi ở Gia Long
Bao nhan sắc làm cho người khôn đốn

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Chuông giáo đường không còn ngân thánh
Đức Bà buồn quy tích trăm năm
Tan Lễ về không cùng em xuống phố
Chủ nhật hồng đâu nữa trong mắt nhưng
Bụi đường, xe cộ, đèn xanh/đỏ
Lê Thánh Tôn yên ắng lạ thường thay
Bàn Cờ, Tân Định hiu hắt đêm về
Phạm Ngũ Lão buồn xo người khách lạ
Duy Tân đổ bóng chiều hoang phé

Saigon melancholy, the curfew hour

Saigon and the afternoon rain
No more crowds of hurried people
The endless seas of traffic stalled
No umbrellas, an occasional raincoat
Raindrops the only sound in the street
I forever remembered when we strolled the boulevards
Hand in hand basking in dawn's light
Saigon, her streets of memories
The shadow of your arrival evoked such joy
The old schoolyard, your long hair, a white dress
I stood watching, forgetting the class bell
The rows of poinciana trees overwhelmed my vision
My road home scattered with tamarind leaves.
Missing Saigon, my heart bled
Tears falling for those suffering
My Saigon, your Saigon
Like a fallen autumn leaf
The street sweeper looked on with bewilderment
Oh Saigon! Saigon full of memories
Somewhere a corner of paradise remained

Saigon melancholy, the curfew hour

Saigon full of longing.
Saigon wept
Saigon in dreadful silence
Where was my Saigon?
The vestiges of her timeless beauty?
Shriveled by scented memories of past
Saigon, her arrhythmic heart fluttered
The disabled vanished into night

Saigon melancholy, the curfew hour

The caravans of motorbikes returning home
Seeking refuge in the verdant rice fields
Dreaming of Saigon's renaissance
Silently wishing for a returning date
Saigon in untold sadness
Tormented by bittersweet memories,
Oh Saigon!

Đỗ Văn Trọn

San Jose, July 28, 2021

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Sài Gòn những cơn mưa buổi chiều
Không còn dòng người vội vã
Đâu xe cộ chen nhau hối hả
Không dù che, màu sắc áo mưa thưa
Cả mặt đường chỉ mỗi tiếng mưa rơi
Anh nhớ mỗi ngày ta cùng sánh bước
Nắm tay em trong nắng sớm ban mai
Sài Gòn thả bộ trên đường phố
Bóng em về òa vỡ hân hoan
Sân trường cũ tóc dài bên áo trắng
Anh đứng nhìn quên cả tiếng chuông vang
Hàng phượng vĩ ngập đầy trong ánh mắt
Con đường về dẫn lối lá me bay
Nhớ Sài Gòn như lòng đang chảy máu
Nước mắt rơi theo từng người lâm bệnh
Sài Gòn của tôi, Sài Gòn của em
Giờ như chiếc lá vàng ử rử
Người quét đường ngơ ngẩn nhìn theo
Sài Gòn ơi! Sài Gòn đầy kỷ niệm
Góc thiên đường còn mãi đâu đây

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Sài Gòn đầy thương nhớ!
Sài Gòn bật khóc
Sài Gòn im lặng đáng sợ!
Sài Gòn của tôi đâu?
Bóng kiêu hãnh giai nhân huyền thoại
Ử rử lòng một thoáng nhớ hương xưa
Sài Gòn, nhịp sống như ngừng thở
Kẻ tật nguyên mắt hắt trong đêm

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Những chiếc xe nối đuôi về quê cũ
Tìm an bình nơi những cánh đồng xanh
Mơ Sài Gòn lặng lẽ hồi sinh
Thầm ao ước một ngày trở lại
Sài Gòn buồn như chưa từng có
Khắc khoải lòng thương nhớ,
Sài Gòn ơi!

Đỗ Văn Trọn

San Jose, ngày 28 tháng Bảy năm 2021

**Nguyen Trai, Le Thanh Ton and Duy Tan are streets in Saigon*

***Ban Co and Tan Dinh are districts in Saigon*

****Pham Ngu Lao is a well-known hangout for expatriates in Saigon*